

Praca w domu nie zwalnia z obowiązków wobec fiskusa

Spółka z siedzibą w kraju UE zamierza zatrudnić obywatela Polski, eksperta z dziedziny kontrolingu finansowego. Na co dzień zamieszkuje on w Polsce i stąd też będzie świadczył pracę, jednak zakres jego obowiązków będzie dotyczył wyłącznie spraw zagranicznych. Spółka staje więc wobec problemu podatkowego i składkowego rozliczenia pracobiorcy.

Kazimierz Romaniec
radca prawny
w kancelarii
Raczkowski Paruch

Na rynku pracy pojawiło się nowe zjawisko polegające na zatrudnieniu przez spółki mające siedzibę za granicą wysoko wykwalifikowanych specjalistów będących polskimi rezydentami podatkowymi, którzy świadczą usługi na ich rzecz z terytorium Polski. Praca wykonywana przez specjalistę nie dotyczy przy tym w żadnym stopniu terytorium naszego kraju (spółki – pracodawcy nie prowadzą bowiem swojej działalności na terenie Polski). W takiej sytuacji zdarza się, że specjalista z zakresu informatyki czy kontrolingu finansowego pracuje w domu, w miejscu oddalonym od siedziby zatrudniającej go firmy o setki kilometrów, kontaktując się z pracodawcą za pomocą komputera i telefonu.

Formą prawną takiego zatrudnienia nie musi być umowa o pracę. W omawianej sytuacji zagraniczny pracodawca powinien się

jednak wykazać przezornością i mieć na uwadze, że nawet zatrudnienie polskiego specjalisty na podstawie umowy poddanej prawu państwa, w którym spółka ma siedzibę, nie powoduje wyłączenia obowiązku stosowania polskich przepisów podatkowych i ubezpieczeniowych. Kluczowe jest tutaj to, że polski rezydent podatkowy świadczy pracę (usługi) na terenie Polski, co ma swoje konsekwencje na gruncie podatkowo-ubezpieczeniowym.

Zgodnie z ustawą z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 963 ze zm.) polski pracownik podlega polskiemu systemowi ubezpieczeniowemu. Jego zagraniczny pracodawca jest zatem zobowiązany do uiszczenia jego składek na ubezpieczenie społeczne, ponieważ polskie przepisy traktują go jako rodzimego pracodawcę. Zagraniczna spółka jest więc zobowiązana zarejestrować się i uzyskać NIP z urzędu skarbowego, a także zgłosić polskiego specjalistę jako ubezpieczonego do systemu ubezpieczeń społecznych. W omawianej sytuacji za-

graniczna firma rejestruje się także jako płatnik składek polskiego pracownika.

Warto zauważyć, że istnieje możliwość, aby pracownik na podstawie umowy przenoszącej obowiązki płatnika składek na ubezpieczenie społeczne przejął na siebie zobowiązanie zapłaty tych składek wraz ze wszelkimi wynikającymi z niego obowiązkami w dziedzinie płatności i rejestracji. Umożliwia to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Zagraniczna spółka musi jednak uprzednio przesłać kwotę składek na indywidualne konto pracownika, aby ten mógł dokonać płatności. Rejestracja podatkowa firmy nie jest w takiej sytuacji potrzebna, ponieważ przy rozliczeniach używany jest NIP pracownika. Co istotne, nawet w przypadku zawarcia takiej umowy pracodawca pozostaje odpowiedzialny za terminową zapłatę składek i zostanie obciążony konsekwencjami w razie niedopełnienia tego obowiązku. W tej

CYKL: JESIEŃ Z GLOBAL MOBILITY

Dziś piąty artykuł w ramach cyklu realizowanego we współpracy z kancelarią Raczkowski Paruch dotyczącego zatrudniania cudzoziemców w Polsce oraz delegowania rodzimych pracowników za granicę. W dzisiejszym tekście objaśniamy, jakie obowiązki podatkowo-składkowe ma zagraniczna firma wobec Polaków.

Pisaliśmy o tym:

- „Nawet krótka podróż służbowa może być jednocześnie delegowaniem i wymagać zawiadomienia zagranicznych urzędów” – KIP z 1 września 2016 r. (DGP nr 169)
- „Delegowany do Polski zapłaci składki za granicą, a u nas tylko część podatku” – KIP z 8 września 2016 r. (DGP nr 174)
- „Członkowie rodziny cudzoziemca nie zawsze potrzebują zezwolenia na pracę” – KIP z 15 września 2016 r. (DGP nr 179)
- „Polska firma budowlana wypłaci pensje pracownikom zagranicznego kontrahenta” – KIP z 22 września 2016 r. (DGP nr 184)

sytuacji optymalnym rozwiązaniem wydaje się wynajęcie firmy wyspecjalizowanej w świadczeniu takich usług.

W omawianym przypadku pracownik posiada polską rezydencję podatkową i podlega polskim przepisom podatkowym. W tym przypadku, zgodnie z ustawą z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 361 ze zm.) jako podatnik osiągający dochody

z zagranicy jest zobowiązany bez wezwania wpłacać w ciągu roku podatkowego zaliczki na PIT do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu otrzymania wynagrodzenia (według skali podatkowej przewidzianej w przepisach). Wyjątkiem jest grudzień. Zaliczka za ten miesiąc powinna być złożona tak jak zeznanie roczne, czyli do 30 kwietnia roku następującego po tym, w którym podatnik zanotował przychód.